

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(posudek oponenta)

Práci předložila studentka: **Ing. Eva Kabešová**

Název práce: **Barokní komponovaná krajina Jičína**

Vedoucí práce: **JUDr. Tomáš Louda, CSc.**

Oponent: **Mgr. Jan Lego, Ph.D.**

1. Cíl práce

Závěr o tom, zda předložená práce splnila svůj vytyčený cíl, není jednoduché učinit, neboť rozhodující je rozhodnutí o tom, která její část je nosná – zatímco ta teoretická je totiž opravdu slabá a zde by se slušelo odpovědět negativně, samotná případová studie v druhé části práce je podstatně lepší.

2. Obsahové zpracování

Autorka si zvolila téma krásné, chtělo by se říci až zpěvné, alespoň tedy u mne přečtení názvu takové pocity vyvolalo.

Ovšem samotný obsah již rozhodně není ničím pozitivním, tedy alespoň do strany 35 se jedná o čiré utrpení.

Již úvod o rozsahu sotva půl strany textu varuje čtenáře, že práce zůstala mnoho svému potenciálu dlužna – zatímco k první části práce se dozvídáme pouze obecné povšechné informace (např. zhodnocení dostupné literatury), ohledně té druhé už autorka tolik skoupá není.

V samotné práci panuje naprostý chaos v poznámkovém aparátu, kdy autorka používá jak odkazy uvnitř textu, tak pod čarou, což je sice naprostý noncens, ovšem není to zdaleka to nejhorší – poznámkový aparát je totiž zcela zmatečný, často odkazuje na několik zdrojů současně, autorka se vůbec neobtěžuje uvést konkrétní stránku, z níž údajně tu kterou informaci čerpala či se jedná o odkaz naprosto zmatečný (příkladem budiž odkaz na dílo PIRO, Bohuš, 1984. Zakládání a údržba zeleně [online]. Praha: Státní pedagogické nakladatelství na straně 18). Ve svém souhrnu tak poznámkový aparát spíše obsah předkládané práce zatemňuje.

Stejně tak nepovažuji za šťastné dělit práci do víceúrovňových podkapitol, když ovšem text obsahují teprve podkapitoly nejnižšího řádu, které navíc někdy vydají pouze na několik desítek slov.

Pokud jde o konkrétní výtky, pak se např. jedná o:

- str. 12 – autorka nesprávně píše o občanských sdruženích, což je 10 let od účinnosti právní úpravy nahrazující zcela tehdejší pojmosloví přinejmenším těžko pochopitelné;
- str. 11 a 12 – autorka podivně zařazuje dvě kapitoly s vlastně stejným obsahem (2.1.1. Definice veřejného prostoru a 2.1.2. Definice pojmu veřejný prostor), které ještě

- doplňuje – s ohledem na obsah kapitol předcházejících – kapitolou další k témuž tématu, a to 2.1.3. Legislativní rámec definice veřejného prostoru; pokud potom v této kapitole odkazuje na ustanovení z právního předpisu, konkrétně ze zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, potom neuvádí konkrétní ustanovení, ze kterého čerpá;
- str. 14 – opakovaný odkaz k nálezů Ústavního soudu sp.zn. Pl.ÚS 21/02 (stranou ponechávám, že autorka nerozlišuje mezi číslem jednacím a spisovou značkou) v textu práce by bylo možné přehlédnout, proč ale autorka graduje tuto chybu ještě totožným textem (Pl.ÚS 21/02) v poznámce pod čarou a totéž učiní ještě na straně následující, tomu opravdu nerozumím;
 - str. 15 odst. první – autorka vcelku správně upozorňuje na limity možnosti ingerence do soukromého vlastnictví, ovšem nijak dál položenou otázku v textu práce nerozvíjí – to by mohla být drobnější chyba, kdyby se nejednalo o doslovně převzatý text z článku Karla Černína Veřejná prostranství, terra incognita publikovaného v časopise Právník 10/2016, str. 803-817 (online dostupné na https://www.ilaw.cas.cz/casopisy-a-knihy/casopisy/casopis-pravnik/hledat-v-archivu/detail-clanku.html?id=32456&r=%252Fcasopisy-a-knihy%252Fcasopisy%252Fcasopis-pravnik%252Fhledat-v-archivu.html%253Fnaki_search%253D1%2526form_state%253D%2526query%253Dsvoboda%2526year_start%253D%2526year_end%253D%2526volume%253D%2526issue%253D%2526search_article_title%253D1%2526search_article_annotation%253D1%2526search_article_content%253D1%2526search_author%253D1%2526search_keywords%253D1%2526search_match_words%253Dall%2526page%253D5), ovšem bez jakéhokoli náznaku citace;
 - str. 15 – nesouhlasí obsah odkazu uvnitř textu a poznámky pod čarou, současně nelze vůbec rozumět odkazu (mimochodem v jiném fontu písma) „*Ministerstvo vnitra: Časopis veřejná správa, Praha, 2008, č. 6.*“ – má snad čtenář nějakou informaci hledat v tam vydaných člancích?
 - str. 20 – nepovažují za šťastné položit otázku o jedenácti slovech v názvu podkapitoly a potom na ni „odpovídat“ pouhými citacemi nebo parafrázemi zákona
 - str. 22 – 25 – celá tato podkapitola je zřejmě (soudím tak podle jediného odkazu v této části práce s textem *Praha, Městská část Praha 10: Strategie pro veřejné prostory. Nadace Partnertství.*) přepisem textu dostupného na <https://www.prostranstvi.cz/Priklady-dobre-praxe/Databaze/Strategie-pro-verejne-prostory-Praha.aspx>, ovšem pokud tomu tak je, tak se nejedná o přepis správný, kdy není dodrženo řazení jednotlivých bodů tohoto desatera;
 - str. 29 – autorka jednak plete (alespoň se tak domnívám) spisovou značku s označením sbírky, v níž bylo plenární rozhodnutí Ústavního soudu publikováno (částka 75), když se jedná pořád o totéž rozhodnutí zmiňované výše, a převedším cituje části, které ovšem předmětný nález neobsahuje...

Takto bychom mohli v kritice předkládané práce pokračovat dále, zkrátka teoretickou část nelze akceptovat, a to ani při akcentování specifík bakalářské práce.

Naopak chvályhodná je případová studie týkající se veřejného prostoru ve městě Jičín (podkapitola 2.2), která nepochybně svědčí o nemalém úsilí, jež autorka do zpracování své závěrečné práce vložila a která se příliš předcházejícímu textu nepodobá.

3. Formální úprava

Co do rozsahu je předložená práce nadprůměrná, ovšem zejména v první polovině převažuje kvantita nad kvalitou. Seznam literatury by však bylo možné považovat za dostatečný, autorka se nevyhýbá práci s výsledky rozhodovací praxe soudů, ovšem to zcela devaluje postupem popsaným výše .

4. Stručný komentář hodnotitele

Předložená práce není přes její dvě rozdílné části v souhrnu zdařilá a je otázkou, zda ji lze úspěšně obhájit.

5. Otázky a připomínky k vysvětlení při obhajobě

Vizte výše.

6. Navrhovaná známka

Práci po dlouhém uvažování sice doporučuji k ústní obhajobě, ovšem její úspěch mjsí být spojen se skvělým výkonem autorčiným a v takovém případě výlučně s hodnocením dobře.

Mgr. Jan Lego, Ph.D.

V Plzni dne 20. 4. 2024